

Referat fra studietur med Planteavlskonsulenternes Forening

17. september:

Guinness Storehouse

Som det første besøg på turen var vi på Besøgscentret Guinness Storehouse på [St. James' Gate Brewery](#) i [Dublin, Irland](#). Guinness er Irlands største turistattraktion. Siden åbningen i 2000 har den modtaget over tyve millioner besøgende.

Storehouse dækker syv etager, som afsluttes af en glasoverbygning formet som skummet på toppen af en pint Guinness. Her er Gravity Bar med en fantastisk udsigt over Dublin.

I stueetagen præsenteres øllets fire ingredienser (vand, byg, humle og gær) og samt en udstilling om [Arthur Guinness](#) der var bryggeriets grundlægger. Her får man også et indblik i Guinness-familiens arv og de

forretningsmæssige beslutninger, der har været grundlaget for bryggeriets succes. Her opbevares bl.a. en kopi af lejekontrakten på 9.000 år, som den foretagsomme og forudseende [Arthur Guinness](#) underskrev i 1797 med en årlig forpagtningsafgift på 45£ af bryggeriets grund.

Bygningen blev opført i 1902 som [et gæringsanlæg](#) for St. James' Gate Brewery. Det blev designet i [stil med Chicago School of Architecture](#) og var den første fleretagers stålrammebygning, der blev opført i Irland. Bygningen blev brugt som gæringsanlæg for bryggeriet indtil lukningen i 1988, hvor et nyt gæringsanlæg blev taget i brug ved [floden Liffey](#).

I 1997 blev det besluttet at omdanne bygningen til Guinness Storehouse og erstatte det gamle Guinness Hop Store, som var bryggeriets tidligere besøgscenter. Ombygningen blev foretaget af det britiske designfirma Imagination i samarbejde med det Dublin-baserede arkitektfirma RKD. Storehouse åbnede for offentligheden den 2. december 2000. I 2006-08 blev der tilføjet en ny fløj. Her blev investeret 2,5 millioner euro i en teknologistyret multimedieinstallation, der viser den moderne brygningsproces for Guinness, som blev designet af den London-baserede museumsdesign-specialist, [Event Communications](#).

Guinness Storehouse beskriver øllets historie, som fortælles gennem forskellige interaktive udstillinger, hvor man kommer i detaljen med historien omkring brygning, transport, bødkeri, reklame og sponsorering.

Guinness er verdens største stout-ølmærke og kaldes også "Den sorte øl fra Irland". Den mørke farve i stout skyldes brygstilen. Her bruges ristet malt, som er med til at fremhæve spor af kaffe.

Den sorte øl fra Irland indeholder i dåseform en kugle, som er med til at give den skum og brus. Guinness brygger flere sorter af øl, som f.eks. Guinness draught beer, som indeholder lidt mere brus end extra

stout gør. Guinness stout er kendetegnet ved en kraftig smag og smag af lakrids.

En hel etage er afsat til at beskrive Guinness' kreative reklamehistorie. Guinness er berømt for sin innovative markedsføring, især de ikoniske plakater og reklamekampagner, der er blevet skabt gennem årene.

Endvidere er der en større interaktiv udstilling om ansvarligt drikkeri.

I Brewery Bar på femte sal byder på irske retter, som bruger Guinness øl i både i madlavningen og som tilbehør til maden. På syvende etage er Gravity Bar, og hvor besøgende kan få tappet og drikke en pint Guinness Stout, som nok rigeligt er betalt af adgangsbilletten.

Guinness Open Gate Brewery er et eksperimentelt udskænkingssted, hvor man kan stifte bekendtskab til med mange af de små ølsorter fra Guinness-bryggerierne.

Forrådshuset indeholder også Guinness Archives, der indeholder optegnelser og artefakter, der går tilbage til 1759.

Guinness-øllets historie er tæt knyttet til Irlands kultur og økonomi. Øllet er blevet en stor eksportvare, og i dag drikkes der over 10 millioner pints af Guinness verden over hver dag. Guinness' succes skyldes i høj grad deres kontinuerlige innovation inden for brygningsteknikker samt deres forståelse for branding og markedsføring.

Langt ud i fremtiden vil Guinness, som et af de store bryggerier i Europa, vedblive at brygge til alle, der er dedikerede til "Den sorte øl fra Irland" og andre ølentusiaster, som vil mere end bare en "flad" pilsner.

Referat af Lars Møller-Christensen

Besøg på EPIC Irish Emigration Museum i Dublin

Vi besøgte tirsdag det irske emigrationsmuseum, som på en rigtig fin måde fortalte om den irske historie og kultur. Her fik vi blandt andet en forståelse for hvorfor så mange irer har emigreret ud af Irland indenfor det sidste århundrede.

Kartofflen var indtil "den store hungersnød" en revolution i det irske landbrug, da man med den kunne brødføde en familie på et forholdsvis lille stykke jord. Det betød at en landmand kunne opdele sin jord mellem sine sønner, så de hver især fik deres eget stykke land at opdyrke til familien. Dermed

eksploderede befolkningen fra knap 5 mio. til 8 mio. i perioden slut 1700-tallet til start 1800-tallet. Irernes kultur lagde pres på jorden, og irernes selvforsyningsgrad. Det betød at næsten 1/3 del af den irske befolkning ernærede sig næsten primært af kartofler omkring 1845.

Det kunne derfor ikke blive mere katastrofalt da kartoffelskimmelen gjorde sit indtog i Irland i 1845, som resulterede i at næsten hele kartoffelhøsten gik tabt og udløste en voldsom hungersnød, som i dag kaldes "The Great Hunger" og strakte sig over en femårig periode fra 1845-

1849. Det skønnes at over 1 million irere døde af sult i den periode og yderligere over 1,1 million irere udvandrede.

Også i årene efter hungersnøden emigrerede irerne til andre lande, som følge af efterdønningerne af "The Great Hunger", herunder fattigdom, manglende arbejde, kriminalitet (tvungen deponering til Australien), samt af religiøse årsager, som missionærer.

Indenfor det sidste århundrede har mere en 10 mio. irere emigreret fra Irland. Og alene i USA siges over 40 mio. amerikanere, at have irske aner.

Vi kunne hele vejen igennem museet læse emigranterne historier og bedrifter og dermed få en forståelse for Irlands kultur og historie.

Det var et virkelig spændende museum og helt klart et besøg værd.

Referat af Janni Nyvang Nielsen

18. September

Den nationale pløjekonkurrence

Onsdag morgen kørte vi til Ratheniska, Co Laois for at besøge intet mindre end Europas største udendørsbegivenhed "the National Ploughing Championships 2024". Her dystede irske pløjenorde i forskellige discipliner skarpt overvåget af et hold meget koncentrerede dommere udstyret med tomkestokke og målebånd. Vi havde heldigvis vores helt egen pløje-ekspert Lars Gammelvind med som guide og vi fik derfor hurtigt indblik i reglerne og slagets gang på pløjemarkerne. Når man fulgtes med Lars blev der hilst til alle sider på pløjekolleger og man blev hurtigt klar over, at han ikke er "hr. hvem-som-helst" i den internationale pløje verden. Som tidligere aktiv og nu som formand for WPO (world Ploughing Organization) er han et kendt ansigt.

Sideløbende med det irske mesterskab blev der afholdt Europamesterskaber for veteraner. Også her var der stor koncentration og der blev målt, vurderet og skruet på plovne.

For første gang i 10 år i mesterskabets historie var det tørvejr og nærmest sommerligt. Deltagerne var meget tilfredse med forholdene.

Mesterskabet var en del af en større Agromek lignende landbrugsmesse med massevis af stande. Her kunne findes alt fra kartoffeloptagere til jagttøj. Her var mad- og øl boder og der blev afholdt konkurrencer i hestpløjning, gummistøvlekast og fåreklipping. Det var en interessant og sjov dag, som gav trætte ben.

Referat af Lisbeth Møller Kjær

19. September

Besøg hos Teagasc – Oak Park

Torsdag den 19. september startede vi dagen med et besøg hos Teagasc. Der var planlagt et program med mange spændende indlægsholdere for os.

Teagasc er en institution, der spænder over jordbrugsuddannelser, forskning, rådgivning til landmænd og anden vidensformidling. Vi besøgte hovedkontoret i Oak Park.

Vi startede med at præsentere os, og Lene Jakobsen fortalte på gruppens vegne vores irske værter om, hvad danske planteavlskonsulenter i almindelighed og Planteavlskonsulentforeningen i særdeleshed beskæftiger sig med.

Michael Hennessy, som er Teagasc's "Head of Crops Knowledge Transfer Department" i afdelingen "Crops Research" gav os herefter et overblik over Irsk Landbrug og Teagasc. Som man kan se af nedenstående, er gennemsnitsejendommen på lidt over 33 ha., og ca. 44 % af landbrugerne er over 65 år. Langt den største del af det irske landbrugsareal ligger som græsmarker. De ligger typisk i 8-10 år, før de bliver omlagt, og ifølge Michael Hennessy er mange græsmarker "aldrig" blevet pløjet. Oak Park ligger dog i det område i Irland, hvor en stor andel af landets korn- og grøntsagsproduktion er placeret.

Teagasc består af 7 forsøgscentre, 7 landbrugsuddannelser, "Agricultural Colleges", og 50 rådgivningskontorer. Der er i alt 650 ansatte indenfor forskning, rådgivning og uddannelse. Heraf er p.t. 480 fastansat, mens der er 170 projektansatte. Teagasc er finansieret af staten, forsøgsgebyrer, indtægter fra rådgivning og undervisning samt nationale- og EU-tilskud til forsøgsprogrammer.

Vi hørte hovedsageligt om forskningsprojekter og rådgivning, og ikke så meget om Teagasc's uddannelser.

Rådgivningskontorerne er fordelt ret jævnt over hele Irland, og er organiseret i 12 regioner. Se kortet fra Teagasc's hjemmeside herunder, som giver et godt indtryk af spredningen af kontorerne.

Efter Michael Hennessy's overordnede gennemgang, fik vi lidt nærmere at vide om et par af Teagasc's forskningsprojekter og om Teagasc's landbrugsrådgivning.

Ger Shortle, afdelingsleder, og Lisa O'Toole, landbrugsrådgiver, fortalte om landbrugs- og tilskudsregler og om konsulenternes rolle.

Ligesom i Danmark er der kommet meget fokus på miljø, vandkvalitet og biodiversitet, både i landbrugspolitikken, arealtilskuddene og i forhold hvilke forskningsprojekter der kan opnå bevillinger. Indtil 2022 kunne irske kvægbrug under undtagelsesreglerne bruge op til 250 kg. N/ha. Det er siden 2023 sat ned til 220 kg. N/ha., især af hensyn til at forbedre vandkvaliteten i floderne.

Konsulenterne hjælper landmændene med EU-ansøgningen, svarende til det danske "Fællesskema". Den enkelte konsulent har 140 – 170 kunder. De fleste landmænd har

hovedsageligt kontakt med konsulenten i forbindelse med EU-ansøgningen og efterfølgende høringsbreve, og evt. et enkelt markbesøg. Desuden kan landmændene deltage i diskussionsgrupper/erfagrupper, hvor der er tilknyttet en konsulent. Der findes to slags erfagrupper. Den ene slags har eksisteret i mange år, og består af landmænd med fælles interesser, og som selv tager emner op. Disse landmænd betaler for at være med i en gruppe. Desuden er der kommet en ny slags diskussionsgrupper til. Her får landmændene betaling for at være med, og der er et fast skema for, hvilke emner de skal igennem i løbet af en sæsons møder.

Både Ger og Lisa syntes, at de "gamle" erfagrupper, hvor landmændene selv sætter dagsordenen, er de mest givtige.

Lige som i Danmark er tilskudsansøgningen og efterfølgende høringssvar blevet mere bureaukratisk og elektronisk gennem årene. Også i Irland skal mange kontroller/høringsbreve besvares via en app, hvor der skal indsendes billeder som dokumentation. Og ligesom i Danmark er der kommet flere ansøgningsfrister og deadlines i løbet af året, så arbejdspresset på konsulenterne er større og fordelt over en længere periode en før.

Som eksempel blev nævnt et "eco-scheme" om "Straw Incorporation". Landmændene kunne søge et ekstra tilskud for nedmuldning af halm, fordi det binder kulstof i jordbunden. På grund af den meget våde sæson 2024 udløste dette mangel på halm, især på vestkysten. Landbrugsministeren tog derfor i midten af juli "Straw Incorporation"-tilskuddet af bordet (ifølge Ger Shortle var det ikke uvæsentligt, at landbrugsministeren kommer fra vestkysten). Det gav utilfredshed blandt de landmænd, der havde budgetteret med tilskuddet. Derefter blev reglerne ændret, så man også kunne få tilskuddet, hvis man havde presset halmen. Man skulle dog dokumentere via fotos i den irske landbrugsstyrelses App, at man havde halmballer liggende på marken.

John Mahon, landbrugsrådgiver i Signpost-programmet, gav et kort overblik over dette program. Teagasc leder Signpost-programmet, som skal få irsk landbrug til at bidrage med "klimahandlinger". Især lægges der vægt på øget kulstoflagring at fremme biodiversiteten og at forbedre vandkvaliteten.

I programmet deltager en række landbrug som "Signpost Farms", hvor man afprøver og demonstrerer dyrkningsteknikker der skal fremme disse klimahandlinger. Det er f.eks. halmnedmuldning, efter- og dækafrøder, bevaring og monitorering af levende hegn og kortlægning af risiko for vandforurening på de deltagende farme. Deltagerne får udarbejdet en "Signpost Farm Sustainability Plan", der minder om den danske ESG-rapport.

Gennem rådgivning skal de bedste teknikker fra Signpost-farmene i de følgende år udbredes til hele landbruget.

Vores besøg blev afsluttet med frokost i Teagasc's kantine, hvor de fleste af oplægsholderne også deltog. Der kunne altså snakkes videre hen over frokosten, hvor snakken også gik livligt. Alt i alt et meget spændende besøg hos Teagasc, hvor vi fik mange informationer. Der er kun plads til et uddrag i dette referat. Tak til alle fra Teagasc, der tog sig tid til at fortælle om deres arbejdsområder og om irsk landbrug.

Referat af Petra Gutt

Referat af besøg på Johnstown Castle landbrugsmuseum.

Efter en spændende formiddag hos den Irske Landbrugsrådgivning kørte vi til Johnstown Castle landbrugsmuseum.

Museet ligger i forbindelse med et slot, med en rigtig fin have med søer og høje stenmure. Her var de fleste af os ude på en lille tur, men det meste af tiden brugte vi på museet.

Vi så et stort udvalg af gamle landbrugsmaskiner. Det var en virkelig fin velholdt samling af traktorer og de redskaber som hørte til på den tid. I grove træk er der i nutiden ikke lavet så meget om på redskaberne, bortset fra at de er blevet større!

Der var også en meget spændende udstilling om den Irske landbrugshistorie. Herunder historien om kartofflens betydning i Irland. I forbindelse med indførslen af kartofflen i Irland, blev der skabt stor fremgang og befolkningen voksede kraftigt. Alt gik rigtig godt lige indtil 1845, hvor der kom kartoffelskimmel. Kartoffelhøsten slog fejl 4 år i træk og det førte til hungersnød. 1 million Irere emigrerede og 1 million døde af sult. Det er en barsk historie og selvom vi vel alle havde hørt om det før, var det så godt formidlet at det gik lige ind.

Museet var så interessant og landbrugshistorien var så godt formidlet at vi endte med at være i tidsnød. Kustoden på museet endte med at smide os ud. Nu ville personalet gerne hjem.

Referat af Jim Lynge

20. September

Besøg hos Kehoe farm, Ballybrack, Foulksmills, Wexford

Kehoe Farm ejes af sønnen Willie John Kehoe og faderen Martin Kehoe.

Willie John mødte os ved farmens kontor og herefter var der fremvisning og gode fortællinger om driften bestående af produktionsanlæg til foderproduktion, mælkeproduktion med robotmalkning, maskinstationsopgaver i jordbehandling/såning, snitning, mejetærskning, plantebeskyttelse og gødskning (udbringning af gylle og handelsgødning)

Billede af Willie John Kehos.

Kehoe Farm havde 10 fuldtidsansatte, men i spidsperioder mange flere. Willie John havde undervejs mange bemærkninger og holdninger. Han nævnte bl.a. at have 10 employes, men

ingen "workers", da han ikke mente at de lavede nok. Paradoksalt nok, havde han svært ved at skaffe arbejdskraft til sin virksomhed.

Billede af anlæg til pakning af foderblandinger (TMR) med et indhold af halm/hø, melasse, mineraler og korn og proteinprodukter.

Anlægget til højre kunne pakke wrapballer af vestervoldisk rajgræs. Umiddelbart til halvpris ifht DK.

Græsmarkerne bliver etableret med en høj udsædsmængde. Her sås 45 kg frøudsæd pr. ha.

På Kehoe Farm har der været pløjet en gang i løbet af de sidste 25 år.

Græsmarkerne bliver omlagt ved at nedvisne med Glyphosat og grubning med "Grange" maskine.

Der er ikke gode erfaringer med at bruge græsløftere/beløftere på farmen.

Mælkeproduktionen bestod af 119 malkekøer og opdræt. Men målet var ca. 150 køer. Der blev malket med 3 stk Lelymalkeroboter, som lige var indsat. Ydelsen lå på ca. 10.000 kg mælk og den nuværende afregningspris var 45 Eurocent pr. kg. Der blev brugt et bakterieprodukt som spray på yveret og i sengebåsene for at højne hygiejnen. Dette har hjulpet på yver/mælkesundheden.

I stalden hang der kristjørnekviste til at modvirke ringorm.

Billede af nye Lely malkerobotter.

Billede af Willie John i deres frokostur

Der var afslutningsvis en god snak om stort set alt vedrørende landbruget, også økonomien. Hertil nævnte han at omsætningen på virksomheden var 5,3 million Euro og at der var et vildt stort tilgodehavende hos kunderne på 1,2 million Euro!

Willie John fremstod som omdrejningspunktet for stort set alt på bedriften, hvilket gjorde at telefonen ringede konstant og han havde meget klare synspunkter til den irske rådgivning og landbrugspolitik. Gør den modsatte af hvad rådgivningen siger – så skal det nok gå var et af hans udsagn!! Besøget hos Kehoe Farm var spændende og der foregik en masse opgaver i landbruget.

Virksomheden kan i øvrigt følges på internettet www.kehoefarming.com.

Referat af gårdbesøg ved John Whelan

John Whelan driver sin gård i det sydøstlige Irland sammen med sin søn.

John er meget kendt i pløje-sammenhæng og er 4 dobbelt verdensmester i vendeplø (Canada i 2013, Kenya i 2017, Irland i 2022 og senest Letland i 2023). Han har desuden 2 europæiske titler og har vundet det irske mesterskab i vendeplø 8 gange, første gang tilbage i 2007.

Men det er nu ikke pløjning, der fylder i gårdens produktion. Bedriften driver 400 ha jord, hvor 99% er græs. Kun et lille stykke er uden græs, så John og sønnen kan træne pløjning. Sønnen er nemlig også begyndt til konkurrencepløjning og vandt sin klasse ved de irske mesterskaber i år.

John købte sammen med sin kone gården vi besøgte for 25 år siden. Dengang var der 25 ha til gården og 16 køer i stalden. Siden har John udvidet, så der i dag er 300 køer på gården og 77 ha lige rundt om ejendommen. Desuden er der tilkøbte 2 andre ejendomme med malkekøer med hver 200 køer, som malkes på de respektive ejendomme.

Hele produktionen er langt an på græsning. Køerne kommer på dagafgræsning primo februar og dag og nat afgræsning fra primo marts. Primo oktober kommer køerne ind om natten og fra medio november kommer de på stald hele døgnet. Halvdelen af køerne gødes medio november mens resten gødes medio december. Der insemineres i 6 uger og det er planlagt så kælvningen starter ca. 1. februar og er færdig ca. 15. marts. Så der skal ikke malkes i julen.

Det hele er lagt an på et stort græsoptag og græsproduktionen måles løbende. Der er 21 folde ved hver gård, hvor køerne græsser et døgn i hvert fold. Kan køerne ikke følge med, tages der slæt på det overskydende areal. Græsproduktionen er ifølge John meget højt og ligger på ca. 15000 t ts./ha/år. Der bruges ca. 1 ton tilskudsfoder pr ko/år, hvilket svarer til lidt under 3 kg/dag. Systemet har ifølge John ydermere haft den fordel at besætning nu ligger på en insemineringsprocent på 94% mod tidligere 80%. Besætningen er en krydsningsbesætning, hvor John de sidste syv år har krydset Holstein og Jersey. Ydelsen ligger på ca. 6500 kg mælk/ko/år, men på grund af en meget højt fedt (5,5%) og proteinprocent (4,2%), lægger besætning med ydelse, som er ca. 20% højere end gennemsnittet i Irland målt på værdistof.

John går meget op i at holde omkostningerne ned og gøre arbejdet let og smart. Der bruges således få midler på maskiner og hele bedriften med alle 3 gårde passes af 5 mand inkl. John og sønnen. Familien følte ikke, at de var overbelastet med arbejde. Malkningen af de 300 køer - på gården vi besøgte - kunne således klares på ca. 1 time.

Der er på bedriften stor fokus på bundlinje. Med en produktionspris på ca. 0,35 euro/l og en afregning i omegnen af 0,55 euro/l, er der en DB på ca. 1000 euro/ko. Omkostningen på bedriften var fordelt med ca. 50 % på variable og 50% på faste omkostninger.

Et lærerigt besøg ved nogle meget behagelige mennesker.

